

Vindt een belastingbetaler dat hem geen verwijt treft, dan zal hij, als hij gebruik maakt van zijn rechten tot verdediging, dat moeten aantonen. Dit houdt in dat hij moet aantonen dat hij wél heeft voldaan aan de wettelijke eisen dan wel dat hij zich niet verwijtbaar heeft vergist.⁵⁹² Dat impliceert dat hij moet aantonen dat hij zowel de feiten goed heeft gepresenteerd als de wetgeving goed heeft toegepast op die feiten. Het is belangrijk dat hij hierin slaagt, want aan ernstige fouten wordt zeer zwaar getild.⁵⁹³

Het jongste voorstel tot herziening van het fiscale boetstelsel (wetsvoorstel 23 470) roept de vraag op of met het daarin ontwikkelde boetstelsel wel wordt voldaan aan het EVRM en IVBPR.^{594 595} Dit wetsvoorstel regelt zowel de administratieve als de strafrechtelijke sancties voor overtredingen van de belastingwetgeving. Het voorstel behelst onder meer een zelfstandiger positie van de fiscale boete, opgelegd door een boete- inspecteur en een boete bij de primitieve aanslag (die deze boete- inspecteur alleen dan mag opleggen wanneer hij opzet of grove schuld van de belastingplichtige kan aantonen. Deze boete kan door de belastingrechter nog worden verhoogd. Er wordt in het voorstel onderscheid gemaakt tussen lichte boeten (thans ordeboetes) en zware administratieve boetes. De zware boetes kunnen alleen worden opgelegd bij aanwezigheid van opzet of zware schuld. Het gaat in dezen om zogenoemde "verzuimboetes" en een "vergrijpboete". Het wetsvoorstel verplicht de boete- inspecteur om de belastingbetaler van te voren in kennis te stellen van zijn voornemen om een vergrijpboete op te leggen.⁵⁹⁶ De strafrechtelijke bepalingen omvatten enerzijds overtredingen, anderzijds misdrijven.⁵⁹⁷

Er wordt dus nogal wat van de belastingbetaler verwacht. Niet alleen zal hij voor het vervullen van fiscale en administratieve verplichtingen de nodige deskundigheid moeten hebben. Ook bij het opkomen voor zijn belangen wordt dat van hem verwacht. Bovendien moet hij bestand zijn tegen de onzekerheid en de spanningen die inherent zijn aan conflicten. In sommige gevallen zal hij alleen al vanwege de stress af willen zien van het gebruik van zijn rechten.⁵⁹⁸ Van Galen en Van Maarseveen geven aan dat niet

---

in deze rust bij de inspecteur. De niet-orde boete is gericht op het bestraffen van een handelen of nalaten waarbij sprake is van opzet dan wel grove schuld bij belanghebbende. Uit het E.V.R.M vloeit voort dat de inspecteur de feiten en omstandigheden zal moeten aantonen op grond waarvan opzet dan wel grove schuld bij belanghebbende moet worden aangenomen.

⁵⁹¹ Zie ook hoofdstuk 4.7.

⁵⁹² Zie hoofdstuk 4.

⁵⁹³ Zie hoofdstuk 4.4.

⁵⁹⁴ M. Feteris[60,blz.43e.v.].

⁵⁹⁵ M. Feteris[61]: "Eind 1993 heeft de regering een wetsvoorstel ingediend dat voorziet in een ingrijpende herziening van het fiscale boetstelsel(wetsvoorstel nr. 23470). Het voorstel regelt zowel de administratieve als de strafrechtelijke sancties voor overtredingen van de belastingwetgeving."(blz.1161e.v.)

⁵⁹⁶ M. Feteris[61, blz.1162,1166e.v.]: "Het streven van de regering is thans om het voorstel op 1 januari 1997 in werking te laten treden."(blz.1167)

⁵⁹⁷ M. Feteris[60,blz.48].

⁵⁹⁸ J.M.H Römken[21,blz.10].